

Neděle 9.1.2011 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

Lk 23,32-38 „*Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí!*“ (ATM 2011)

Je zajímavé číst výroky, které známé osobnosti řekly před svou smrtí. Věta „*Všechno mé bohatství za jediný okamžik*“ anglické královny Alžběty I. anebo Caesarovo „*I ty, Brute!*“ jsou obecně známé. Ovšem ne všichni vědí, že např. světoznámý skladatel Ludwig van Beethoven řekl, když umíral hluchý, „*V nebi budu slyšet*“. Podle legendy měl Jan Žižka z Trocnova říct v roce 1424 větu „*Udělejte z mé kůže bubny*“. V této souvislosti chci připomenout ještě větu německého básníka Heinricha Heineho, který měl prý před smrtí říct „*Bůh mi odpustí, je to ostatně jeho řemeslo*“. Těchto několik výroků jsme si dnes citovali proto, abychom měli srovnání s tím, co pověděl krátce před smrtí Boží Syn. Podle evangelia se modlil k Bohu slovy „*Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí!*“.

1. *Ježíšova krutá smrt*

Na pozadí výroků jiných osobností je modlitba Božího Syna Ježíše Krista jako z jiného světa. To, co Ježíš v modlitbě vyslovil, není normální. Ježíš rozdával svůj život, miloval druhé, přinášel lidem uzdravení, novou naději, zvedal a povzbuzoval ty, kterými ostatní pohrdali... Kázal lidem neúnavně dobrou zprávu o Boží lásce a zval všechny k novým začátkům. A lidé? Ze začátku to vypadalo, že si prorok z Galileje získal sympatie mnohých a že z toho bude duchovní obnova národa. Ale pak se to změnilo. Prostí lidé, kterým Ježíš pomohl, se od svého Lékaře nakonec kvůli intrikám vedoucích kruhů odvrátili. Ne všichni tehdy sdíleli nenávist, pohrdání a podlé chování duchovní elity, synedria a vládnoucích kruhů. Ale nakonec to dopadlo stejně tak, jak chtěli oni... Ježíš z Nazaréta, galilejský prorok, končí na popravním kůlu a je umlčen. Víc nepotřebovali. Aspoň si to mysleli...Zde Boží Syn vyslovuje v modlitbě myšlenku, která nikoho z nich nenapadla. Budou moc a moc potřebovat Boží odpuštění! A Ježíš Kristus umírá nevinnou smrtí také proto, aby Bůh odpustil lidem tu nejhorší vinu: odsouzení a popravu Božího Syna. Jak to s nimi dopadlo, se dovíme nejspíše až u posledního soudu.

2. *Ježíšova nebeská modlitba*

Boží Syn odpovídá na všechno příkoří, nenávist a utrpení z rukou lidí přímělnou modlitbou k Bohu. Z úst Božího člověka sice nečekáme sprosté nadávky a proklínání. Ale kdyby se Ježíš pořádně nazlobil a řekl svému Otci: „*Bože, dělal jsem, co jsem mohl, jsou to nemožní a nevděční lidé*“, bylo by nám to asi bližší. On se ovšem do poslední chvíle svého života chová jako Boží člověk a všechny převyšuje svou láskou, čistými motivy a oddaností Bohu. Tak je to slyšet i z Jeho modlitby. Pro své soudce, katy, pro zfanatizovaný dav nemá slova pohrdání, výčitek a nenávisti, nýbrž slova lásky. V modlitbě „*Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí*“ slyšíme evangelium. Tato krátká modlitba těsně před smrtí říká, že Boží odpuštění je jedním z nejdůležitějších darů. Naše hříchy, selhání a pády nám může odpustit jedině Bůh, náš nebeský Otec, nikdo jiný. Bez Božího odpuštění a nakonec i bez toho lidského se špatně žije a moc těžko umírá. Tu dobrou zprávu evangelia slyšíme v této modlitbě také v tom, že je to *Ježíšova modlitba za ty, kteří se provinili*. Jenom díky Ježíši Kristu a Jeho smrti na kříži nám je svatý Bůh ochoten a připraven odpouštět naše viny. Žádná jiná přímělna nám před Bohem nepomůže! Ani prezident, ani král, ani nejbohatší člověk na světě...nemůže získat ani pro sebe ani pro nikoho jiného Boží přízeň a náklonnost.

3. Některé životní příběhy

Simon Wiesenthal se narodil (1908) ve východní Haliči, vystudoval architekturu a ve 30. letech měl zavedenou projekční kancelář ve Lvově. Tam do jeho života zasáhla II. SV. Nejdřív žil spolu s ostatními židy v městském ghettu, pak prošel různými koncentračními tábory a z celé velké rodiny přežil hrůzy holocaustu sám. Ztratil 89 příbuzných. Další část života zasvětil tomu, aby vypátral válečné zločince a pomocí práva a příslušných úřadů je přivedl před soud. Byl přesvědčen o tom, že žádný zločin nemůže zůstat nepotrestán. Nechtěl se mstít, ale chtěl spravedlnost. Odpustit nemohl a nechtěl – a my se mu ani nedivíme. - Jméno *Radima Passera* možná někteří znáte. Je to úspěšný český podnikatel na trhu s kancelářskými budovami, jeden z nejbohatších Čechů a, co je zajímavé pro nás, také asi 12 let křesťan. Ke své víře se otevřeně hlásí a ve svém podnikání se snaží uplatňovat křesťanské principy. Proto to má také ve svém obchodování obzvláště těžké. V roce 1999 se stalo, že se ho jeho společníci Tyce a Speychal pokusili podvodem připravit o firmu. Pan Passer na ně podal trestní oznámení a začalo trestní stíhání a vyšetřování. Asi před rokem pan Passer státnímu zastupitelství napsal dopis, že už nemá zájem pokračovat v jejich trestním stíhání. Gauneři, kteří patřili do vězení, dostali milost. Nezaslouženou, protože milost je vždy nezasloužená. To je pro mě jedinečný příklad konkrétního, velkého, současného odpuštění. Je to jednání v duchu Ježíšovy modlitby....

4. Naše modlitby: *Otče, odpusť mi – Bud' milostiv mně hříšnému*

Naší první modlitbou k Bohu je prosba o odpuštění našich hříchů. *Bože, smiluj se nade mnou! Bože, odpusť mi!* Osobním pokáním začíná nový život. Ovšem jako křesťané vyznáváme hříchy opakovaně, každý den. Jinak to nejde. To je základ křesťanského života. Potřebu Božího odpuštění nám připomíná Modlitba Páně a jiné biblické výzvy. Dalším krokem na cestě za Kristem je *naše* odpuštění. Odpouštíme těm, kdo nás o odpuštění prosí. Ovšem někdy jsme v situaci, v jaké byl Ježíš a řešíme dilema: nadávat, oplácet anebo odpustit, prosit o Boží odpuštění pro ty, kteří si zaslouží trest? Toto dilema za nás nikdo nevyřeší. Můžeme mít ovšem před očima Pána Ježíše, myslet na Jeho postoje a Jeho způsob uvažování a díky tomu se nakonec zachovat lépe než jsme původně chtěli.

5. *Boží velká milost a nekonečné odpuštění*

Výrok německého básníka Heine'ho o tom, že „*Bůh mi odpustí, je to přece Jeho řemeslo*“, je hodně zvláštní. Nikdo nemůže počítat s Božím odpuštěním předem a dělat si na ně nárok. Myslet si, že Pán Bůh nic jiného neumí, jen odpouštět, je hodně troufalé. Bůh odpouští pouze těm, kteří uznají svou vinu a prosí o odpuštění. Odpuštění je velký a vzácný dar. Ovšem kdo o ně nestojí, setká se s Božím hněvem, soudem a trestem. Bůh je nejen milostivý, ale také spravedlivý. Lidský hřích nemůže zůstat nepotrestán – to je jiná kapitola/téma evangelia. To potřebují slyšet všichni, kdo uvažují jako Heine kdysi a myslí si, že Pán Bůh je takový starý dobrák, který se nad všemi nakonec smiluje.- Ze začátku to vypadá, že se Ježíš modlí jen za židovské předáky, Jidáše, Piláta, Heroda a římské vojáky, kteří byli exekutory vyměřeného trestu. Ovšem dnes můžeme říct, že Ježíš myslí na všechny. Ježíšova modlitba nám říká, že Ježíš umíral na kříži proto, aby svatý Bůh mohl odpustit hříchy a dát věčný život každému, kdo uvěří v Ježíše Krista. Tato Boží velká milost pak mění lidská srdce a vede křesťany k tomu, aby podle Ježíšova příkladu milovali, odpouštěli a druhým pomáhali. Bude se nám to letos dařit lépe než dosud? Odpověď na tuto otázku je v našich rukou. (8.1.2011- BK